

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in Ioannem episcopum Antiochenum
schismaticum homilia Ephesi habita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

res ecclesiasticæ dilabentur. Si vero, qui talia sunt ausi, competenti modo in ordinem redacti fuerint, sedabitur omnis tumultus, debitaque Canonibus reuerentia ab omnibus conseruabitur. Porro autem perfectis in sancta Synodo commentariis actorum in depositione impiorum Pelagianorum, & Celestianorum, Celestii, Pelagii, Iuliani, Persidii, Flori, Marcellini, Orentii, & eadem cum illis sentientium, quæ a pietate tua de ipsis de creta & constituta sunt, iudicauimus & nos ea solida firmaque permanere debere, & idem omnes tecum statuimus, eos pro depositis habentes. Ut autem omnia quæ gesta sunt, clare cognoscas, etiam commentarios misimus, & Synodi subscriptiones. Valere te, & nostrim memorem esse, oramus Dominum, dilecte & desideratissime.

ΑΙΓΑΙΟ
ΣΑΛΩΝΙ
49.

*Cyrilli archiepiscopi Alexandri-
ni in Ioannem episcopum An-
tiochenum schismaticum ho-
milia Ephesi habita.*

Ioan. II.
v. 26.

QVæ dilectionis in Christum
vis sit, a diuina scriptura
edocti sumus: nihilominus autem
& ipse Saluator edocuit, dicens:
*Qui me diligit, me sequatur; & ubi
sum ego, illic & minister meus erit.*
Oportet enim nos cum illo sem-
per esse, & amare sequi Salua-
torem omnium nostrum Iesum
Christum; nulloque modo ab eo
separari. Hoc autem seruabimus,
si quæ illius sunt, voluerimus.
Hoc impleuit illustris iste & ma-
gnus sacerdotum chorus; de qui-
bus valde merito dixerit quispiæ,

Κυρίου Δεκαποτόπου Αλέ-
ξανδρέας καὶ Ιωαΐνου τῆς
Ανισχείας ἀποδ-

ANNO CHRISTI ४३१. Διάτης τῆς Προφήτου Φανῆς ὥκει

ἔλαφοι σωίστησαν, καὶ ἔδον τὰ
ωφέσωπα δλλήλων· δέξιθμῷ παρ-
ῆλθον, καὶ μία ἀπὸν ἐκ απόλετον· ἐ-
πεστίλιον ἐπέρδων ἐκ ἐζητοσαν, ὅπκω-
ετος σύντείλαστο αὐταῖς, καὶ τὸ πνῦμα
αὐτὸς σωήσαχρον αὐταῖς· οὐ γένοιο
τοιούς ἐνεκα ωφέλιμος, οὐ Ἐπιγείου
πυρὸν, οὐ τοῦ νοντῶν ἐλάφων γέγονεν
σύνταξις σωθρομή· δλλ. Ἐπτή, καθά-
πτρος εἰπιπά καλώς καὶ διαδεστάπο,
Φημὶ δὴ τῇ τῆς σωτῆρος ἡμῖν ὄκκλη-
σίᾳ, δύνος καὶ παραχάλεπος ὥφει
δράκων, οὐ μίαν ἔχων δλλὰ πολλὰς
σὺν σύντελαι κεφαλαῖς, χειρομω-
* αναγένθη- τάπτη καὶ * ανάβασιά γέγονεν οὐ τοῦ
νοντῶν ἐλάφων ἀρροτίστε καὶ σφ-
ροτίστα, ἵνα τῆς τοῦ ιούσολων σκαμότη-
τος τὸ διασπόλεικὸν ἀπαλλαξιγχωεῖσον.
ἐκοιῶ τὸ τῆς θεοῦ πνῦμα σωήσα-
χρον αὐταῖς, καὶ ὁ κύριος σύντείλαστο αὐ-
ταῖς. Οὐ δὲ σύντείλαστο; ὅπου εἴμι ἔγω,
ἕκεῖ δὲ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔστω. ἐκοιῶ,
ωφέστησαρ μοι νυν ὁ λόγος τὸν ψη-
λλω καὶ πούτων ἀρροτα τίλιον ὁ Φριψ,
Ὥοι μὲν τῷ αὐτῷ αντίτηται τὸν ὁφριψ
μετ' αὐτῷ τῷ βούλεαδαι Φρο-
νεῖν τὰ αὐτὰ; ἐπῆρεν, αἰσθάσεις, ὁ πο-
λυκέφαλος δράκων τίλιον αἰδόσι. Καὶ
βέβηλος κεφαλιών, τοῖς τὸν σύνκλησίας
τέκνοις. Τὸν τοιούτος αἰδόσιον τὸν
Ἐπτηπλίων. ἐργαμαχεῖται αὐτὸς τίλιον
πνῦματος διογυρώσας μάχα-
ραν· μάχομαι διὰ Χεισὸν τῷ Θη-
εῷ. διὰ τοῦ μη συγκάμινος καλώς
* ποιῶν ἐθέλοντι; διὰ τοῦ μη συμπαρέσηκας καὶ αὐτός; βαλλέαδω φράσα πούτων

quod prophetae voce proditum
extat: Illic cerua obviauerunt sibi, I. 34. v. 15.
et viderunt alternos vultus: nu-
mero transferunt et una ipsarum
non periret: altera alteram non que-
sivit; quia Dominus mandauit eis,
et spiritus illius congregauit eas.
Neque enim causa vulgaris cuius-
piam rei, vel fortasse terrenae, hic
spiritualium ceruarum concursus
contigit: sed quoniam perinde ac in pulcro florentissimoque
horto, in ecclesia inquam Salua-
toris nostri, saeuus immanisque
draco apparuit, non unum, sed *Apoc. 12.*
multa habens in uno corpore ca-
pita; saluberrima ac necessaria
instituta est haec spiritualium cer-
uarum congregatio & praesentia,
ut agrum Dominicum a virulen-
tarum bestiarum feritate liberet.
Spiritus itaque Dei congregauit
eas, & Dominus mandauit eis.
Quid autem mandauit? *Vbi sum Ioan. 12.*

ego, illic et minister meus sit. Quā-
obrem (ad te enim mea nunc se
conuertit oratio, qui ex orienta-
libus regionibus veniens, sublime
aduersus omnes supercilium eri-
gis) si omnes ministri sumus Chri-
sti Saluatoris omnium nostrum;
si prædicationum illius ministe-
rium nobis concreditum est, cur
non omnes cum illo ministri su-
mus, ea sentire volentes quæ ip-
sius sunt? Erexit, ut cernis, draco
multiceps profanum scelestum-
que caput, impietatis suæ vene-
num expuens in ecclesiae filios:
occurro illi, gladium spiritus eu-
ginans: propter Christum aduer-
sus bestiam depugno. Cur cum
eo qui honeste laborare vult, non
collaboras? cur non & ipse simul
assisisti? Feriatur cōmuni omnium

manu. Commune certamen hoc
reputemus, vt etiam simul vin-
centes Saluatori gratias agamus,
Pf. 88. v. 11. dicentes: *Tu humiliasti sicut vul-*
Pf. 73. v. 34. *neratum, superbum; Tu confregisti*
capita draconis. Sed nos quidem
Saluatoris sacerdotes veri, my-
steriorumque illius dispensato-
res, eos infestissimorum hostium
loco ducimus, qui contra illius
gloriam obloquuntur: tu vero
non ita. Vnde? Nam te candide
non accedere, res ipsæ coarguunt.
Vides nos, veluti in bello, pulue-
re aspersos, e pugna adhuc stillare
sudorem, animositate spiritali &
consolatione opus habere; imo
vero iam victores: tu vero inter-
rim, qui in fratrum numerum re-
latus es, Christumque dominum
tuum fateris, cum arma vna no-
biscum induere deberes, aduer-
sus veritatis dogmata arma mo-
ues? O rem inopinabilem! Pu-
gnam non attigisti; certantibus
non adfuisti; belli tempus tarda-
tate aduentus tui declinasti; e lon-
ginquo viriliter decertantes spe-
ctasti: vidisti hostem prostra-
tum; linguam blasphemam re-
pressam, ac punitam; postea in-
dolusti; dic, quæso, quam ob-
causam? Ob id, quod Christus vi-
cit? quod aduersarios debellauit?
quod os loquentis magna obmu-
tuit? quod cessauerit morbus, qui
inter ecclesiæ filios grassabatur?
Sed satius fuerat, viriliter agere
nobiscum; illudque Dauidis vo-
Pf. 138. v. 21. ce prolatum dicere: *Nonne qui*
oderunt te, Domine, oderam; et su-
per inimicos tuos tabescet? Per-
fecto odio oderam illos, inimici facti
sunt mibi. &c. Verum tu horum
nullam penitus rationem duxisti

χεῖ· κοινὸν ἡγωνία^④ ἀγῶνα,
πά καὶ ὁμος τυκόστεντες αὐτοφέρο-
μεν τὰς δύχεριστας πῦ σωτῆρι, λέ-
γοντες· οὐ ἐπαπένθωσας ὡς τραμα-
πίαν ὑπῆρχον· σὺ σωθήλασας τὰς
κεφαλὰς τῷ δράκοντος. ἔπειτα οὐδὲ μὴ
④ γῆστοι τῷ σωτῆρος ιερουργοῖ, ⑤ τῷ
ἄντρῳ μυστησάσθων οἰκονόμοι, πολεμι-
τάποις ἡγούμενοι τούς καταφλυαργύ-
τας τῷ δόξῃς αὐτῷ. σὺ δὲ οὐχ οὔπο-
θεν; ὅπερ δὲ τὸ περιστέρχον γῆστος, αι-
τά σε μειελέγχο τῷ περιστέρχον· οὐδὲς
ημᾶς ὡς σὺ πολέμων οἰκονόμοις,
ἐπικείτασάλοντας τὸ ἐπὶ τῷ μάχης ιδρα-
τα, διψυχίας πνευματικῆς καὶ φρα-
κτήσεως δεομδύοις, μᾶλλον τὸ θεῖν-
νικότας· σὺ δὲ ὁ πεταζένεος εἰς ἀ-
δελφοὺς, οἱ Χειρὸν δεσπότες Ἐπ-
ιρρα Φόιδηος, ὁ σωνοπλιτήριος ὄφε-
λων, καὶ τὸ δλητείας δογμάτων τὸ
ὄπλα κινεῖς; ὡς τραβεῖς τὸ περιστέρ-
χον· εἶχεν τὸ μάχης, ὃ σωνοπλιτος
τοῖς θεικόστιν· ἐφυγεῖς τὸ πολέμος
καιρὸν τῷ δὲ *εἰλθεως βρεφός. εἰσ-
κες μακρόθεν, θεωρεῖς τὸν αὐτρίζο-
μδύοις. εἶδες πεπλωκότα τὸ ἔχθρον, α-
τονήσας καὶ κενολογομένων τὸ θυσφή-
μον γυλωθῆναι, ἔπειτα ἐλυπτέον· εἴπει μοι
διὰ ποίαν αἵτινα; ὅπιν νεικίκην οἱ Χρι-
στοί; ὅπιν κεκρέστηκε τὸ διεπεικότων; ὅπιν
σεσήμηνε σόμια λαλοῦτος μεγάλος;
ὅπιν πέπαυται νόσος τοῖς τῆς ἐμκλη-
σίας ἔκειται οὐκίποντα τέκνοις; διὸ
λιγὸν ἀμενον αὐτρίζεσθαι μὴ ἥμιν,
καὶ μετακάκεινο λέγειν τὸ διὰ Φωνῆς
τὸ Δανίδ. οὐχὶ τὸν μοσωτάς σε,
πελεε, ἐμίσοσα, καὶ ἔπει τὸν ἔχθρον
τοῦ Σεπτικόμην; τέλει^④ μιο^⑤
ἐμίσσων αὐτὸν, εἰς ἔχθροις ἐψυχο-
δώ ὅλως παρὰ τί τοι ζιούτων οἱ λογος·
οὐκ δέ

ΑΝΝΟ^{431.} ΧΡΙΣΤΙ
Ως ἡ τὸν πάντα κατέποντες τὸν νε-
νικότας, καὶ τοῖς δοπικούς βέλεσι
αἴρωντες ἐπιχειρεῖς, οἷς ἔδι μαλλον
ταυματίζεις παρὰ τοῦ διαλακτὸν αὐ-
τὸς ταρσοφράγη σκληρώς, ἐδὲ δειλότες
λέγομεν. βέλην πιπίσιν ἐθυμήσοσιν αἱ
πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἑξιδένησον εἰπὲ αὐ-
τοῖς αἱ Γλώσσαι αὐτῶν. καὶ ὅπλοις τοῖς
ἔξωθεν σωτὸν τοιφρεστίων κατα-
στατέντες ἐπιχειρεῖς τῆς σωματικῆς
κυρίας, διλατήμενοι ὅπλα καὶ σπρικά,
διλατῶντα τῷ θεῷ, καθάδι γέρεα-
πλαγῶντα τῷ περὶ καθαύρους ὁχ-
ερμάτων. γνωματέροις δύρσεσι τὸν
τοῦ διατάξεων Χειροῦ σχαλιστάς. ἐ-
γένετο τὸ θυρέον τὸ πίσεως, όπου διδο-
κιας ὄπλον, τούτεσι Χριστὸν ἔχοις θά-
ρηκε * τὸ δικαιοσύνην, καὶ τὸν Χειροῦ
πρινε Φαλαίαν, τὸ μάχαιραν τὸν δι-
μετρόν. ὥστε καὶ ἐπὶ γηρασικὴν δύ-
νος, καὶ πολλῶν ἔχων τὸ υπροσώπιον, καὶ
καὶ τὸ διαλογόνα Γολιάθ Βαρβαρεκαΐς
δοπονούσις καὶ ἀμαθίας καθήκημεν
οἰκούμενος, διλατῶντα τὸν Χριστὸν νική-
σε τὸ διάτονον ὑπεπιστῶν. πῶς νει-
κικεῖν ὁ Δαυίδ; πέντε λίθοις ἔχων σὺ-
ν τῷ καθαύρῳ λείσις ἦσαν Λίθοι. καὶ τό-
το λιθοῖς τὸν Χειροῦ ποιον γαρ οὖτις
τὸν Χειροῦ καθάδιον; ή ἐπὶ γῆς ἐκ-
κλιστά, πολλοῖς ἔχοσι λίθοις ιμίες
καὶ ἐκλεκτοῖς τοῖς ὃν καὶ τοιφρίτης
Φησί. λίθοι ιμίοις καὶ ἀβύνι κυλίονται ἐπὶ³
τὴ γῆς. Μια τούτων τὸν ἀγίων λίθων πρι-
έστη Χειρός. λείσις ἦσαν Λίθοι, ως
ἐφίλων ἡ τὸ λίθων λειότης τὸ ἀληπτικὸν
ὑπαγήθηται ἀληπτον γαρ πάντας δεῖ τὸ
λείσιον. αἰνετιληπτος ἡ δεῖ τὸ ἀγίων η πο-
λιτεία. ἐκεννικότης Χειρός καὶ ιδύ-
σης * σωματοφοριας, καὶ οὕτω νεικίκητα. καὶ
αἰδικήσις ἐκ παντριας, ἐτε Φρήνωσες
Concil. Tom. c.

e contrario vero, eos qui vicerūt,
iaculo petis, & illos inuidentia te-
lis vulnerare conaris, quos potius
admirari debueras. At quamvis
ferociter nos impetas, nihil tamē
exteriti dicimus: *Sagitta parus* - p. 63. v.
lorum facta sunt plaga eorum; &
infirmitate sunt contra eos lingua eo-
rurum. Licet externis armis te ipsum
circumcommuniens, bellum aduersus
Domini cōtum moliaris; *arma* 2. Cor. 10.
tamen nostra non sunt carnalia, sed ^{v. 4.}
potentia Deo, vt scriptum est; poten-
tia autem *ad munitionum de-*
structionem. Inuenies Christi mili-
tes multo illis, qui apud te sunt,
generosiores. Habent fidei scutū, *Ephes. 6.*
bonaque voluntatis armaturam,
hoc est Christum; habent iustitiae
thoracem, habent salutis galeam,
spiritus gladium. Quare licet in-
surgas terribilis & audax, multo-
que cum fastu inuadas, & instar ia-
ctabundi Goliath barbaricis fu- ^{1. Reg. 17.}
roribus & insolentiis intumescas;
vincet tamen Christus: vincet au-
tem per suos milites. Quomodo
vicit Dauid? Quinque lapides in
pera habens. Erant autem lapides
illi leues, idq; in typum Christi.
Quę est enim Christi pera? Quę in
terris est ecclesia, quae multos pre-
ciosos & selectos lapides cōtinet;
de quibus propheta dicit: *Lapides* ^{Zach. 9.}
preciosi & sancti voluuntur in ter- ^{v. 16.}
ra. Per hos sanctos lapides supera-
bit Christus. Erant autem lapides,
vt dixi, leues: levitas vero ista la-
pidum subindicit non posse capi.
quod enim leue est, semper quo-
dammodo apprehensionem fugit.
Sanctorum autem conuersatio
reprehensioni non est obnoxia.
Vincet igitur Christus: & vt
maxime vulnus infligere queas,
adhuc ita vincet. Quod si per a-
stutiam iniuriam feceris, nolens

N�N

650 CÆLESTINVS CONCILIVM THEODOSIVS VALENTIN. IMP.

coronasti. Donatum est enim nobis a Christo, non solum ut in eum credamus, sed ut etiam pro illo patiamur. *Ioan. 3. v. 18.* Qui enim credit in illum, non iudicatur: qui vero non credit, iam iudicatus est. Quoniam ipsum decet gloria, imperium, honor, & adoratio, nunc & semper, & in saecula saeculorum. Amen.

οὐχ ἐκάν. ἡμῖν τῷ ἔχασιν τὸ * ί- ANNO
πρὶ Χειρὸς οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν π- CHRISTI
σθέν, δλαγὴ τὸ υπὲρ ἀνδρὸς πάχεν τὸ
γε τούτων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται ὁ γε
μὴ τούτων, ἵνη κέκριται. ὅτι αὐτὸν
πρέπει δόξα, κράτος, ἴμιν, καὶ τέλος
καώσις νῦν ηὔσει, καὶ εἰς τὸν αἰώνα
τῷ αἰώνων. αἰulu.

ACTIO SEXTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΚΘ.

POST consulatum dominorum nostrorum Flauii Theodosii XIIII. & Flauii Valentianiani IIII. semper Augustorum, XI. Kal. Augusti, qui dies secundum Aegyptios est XXVIII. Epiphii, Synodo in Ephesiorum metropoli congregata iuxta sanctionem Dei amantissimorum principum nostrorum, ac residentibus in episcopali æde Memnonis, religiosissimis episcopis Cyrillo Alexandriae, qui & Cælestini quoque sacratissimi Romanorum ecclesiae archiepiscopi locum obtinebat, & Arcadio episcopo & legato, & Philippo presbytero & legato, ceterisq; qui supra recensiti sunt secundum superiorem sessionem; Petrus presbyter Alexandriae, & primicerius notariorum dixit: Sancta & magna vestra Synodus omnem habens prouidentiam reæ apostolicæque fidei, & dogmatū veritatis, prospiciens quoque disciplinæ & ordini ecclesiarum, definitionem protulit, quam præ manibus habentes, si placet sanctitati vestræ, legemus. Sancta Synodus dixit: Prolata definitio a sancto hoc & vniuersali Conclilio legatur, & auctorum monumentis inseratur.